

Vastustajad: BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București ja Secapital Sàrl

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes ⁽¹⁾, eriti direktiivi preambuli põhjenduste 12, 21 ja 23 ning direktiivi artikli 6 lõikega 1, artikli 7 lõikega 2 ja artikliga 8 on vastuolus liikmesriigi kohtute tõlgendus, mille kohaselt ei saa tarbija pärast tema suhtes sundtäitmise alustamist nõuda sundtäitmise lubamatuks tunnistamise hagi — mis riigisisese õiguse alusel kujutab endast erilist õiguskaitsevahendit, mida saab kasutada teatud piiratud ajal ja tingimustel — lepingutingimuste ebaõiglase laadi tuvastamist teenuste osutajaga sõlmitud krediidilepingus — mis seaduse kohaselt kujutab endast täitedokumenti, mille alusel alustati tarbija suhtes sundtäitmist — põhjusel, et selle õiguskaitsevahendi puhul ei ole see lubatud, kuivõrd riigisisestes õigusaktides on ette nähtud aegumatu tsiviilhagi, mille abil saab tarbija igal ajal nõuda lepingutingimuste ebaõiglase laadi tuvastamist ning nende tingimuste mittesiduvaks tunnistamist, ehkki selle hagi kohta tehtud otsusel ei ole otseseid tagajärgi täitemenetlusele, mistõttu on oht, et sundtäitmine viiakse lõpule enne, kui on tehtud otsus tsiviilhagi menetluses?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas direktiivi samade sätetega on vastuolus riigisisene õigusnorm, millega nähakse ette esimeste täitemeetmete teatavaks tegemisest kulgema hakkav 15 päeva pikkune tähtaeg (tegemist on imperatiivse avaliku korra huvides kehtestatud tähtajaga, mille järgimata jätmise toob kaasa hagi läbivaatamata jätmise selle hilinenult esitamise tõttu), mille jooksul hagejast tarbija (võlgnik, kelle suhtes toimub sundtäitmine) peab tuginema teenuste osutajaga sõlmitud krediidilepingu tingimuste ebaõiglase laadile, arvestades, et riigisiseses õiguses kehtib sama kord ka sarnaste väidete puhul, mida peetakse sisulisteks vastuväideteks, ja pidades silmas asjaolu, et Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on liikmesriigi kohtul kohustus uurida lepingutingimuste ebaõiglast laadi omal algatusel niipea, kui tal on selleks olemas vajalikud õiguslikud ja faktilised asjaolud?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29, ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie (Poola) 31. jaanuaril 2019 — Profi Credit Polska S.A. versus QJ

(kohtuasi C-84/19)

(2019/C 164/19)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Profi Credit Polska S.A.

Vastustaja: QJ

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ⁽¹⁾ artikli 1 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et kui kontrollitakse, kas selised konkreetsed lepingutingimused, mis käsitlevad muid kui intressiga seotud krediidikulud, on õiglased, on direktiivi kohaldamine välistatud olukorras, kus liikmesriigis kehtivate õigusnormidega on kehtestatud selliste kulude ülempiir ja on sätestatud, et laenulepingust tulenevad muud kui intressiga seotud krediidikulud ei kuulu tasumisele osas, mis ületab maksimaalseid muid kui intressiga seotud krediidikulud, arvestatuna seaduses määratletud viisil, või krediidi kogusummat?
2. Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ artikli 4 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et seda, kas laenusaja kantud ja koos laenuga lisaks intressile tagasi makstud muud kui intressiga seotud krediidikulud, mis on seotud lepingu sõlmimise ja laenu andmisega (teenustasudena, vahendustasudena või muul kujul), lepingutingimuste kujul — kui need on väljendatud lihtsas ja selges keeles — on õiglased, ei hinnata selle sätte alusel?
3. Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ artikli 4 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et lepingutingimused, millega nähakse ette mitmesugused laenu andmisega seotud kulud, ei ole „väljendatud lihtsas ja arusaadavas keeles“, kui need ei selgita, milliste konkreetsete teenustega need kulud on seotud ega võimalda tarbijal neid kulusid eristada?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hispaania) 6. veebruaril 2019 —
Agencia Estatal de la Administración Tributaria versus RK**

(kohtuasi C-85/19)

(2019/C 164/20)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Vastustaja: RK